

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., a Mgr. Heleny Konečné ve věci

navrhovatele: **Spolek přátel dopravy, IČ 17402727**
sídlem Urbánkova 3364/61 Modřany, 143 00 Praha 4
zastoupený JUDr. Kateřinou Koberovou, advokátkou
Ovocný trh 12, 110 00 Praha 1

proti
odpůrci: **Městský úřad Jičín, IČ 00271632**
sídlem 17. listopadu 16, 506 01 Jičín

za účasti: **Město Kopidlno**
sídlem náměstí Hilmarovo 13, 507 13 Kopidlno

o zrušení opatření obecné povahy ze dne 6. 2. 2023, č. j. MUJc/2022/30131/DOP/MoE,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – veřejná vyhláška Městského úřadu Jičín ze dne 6. 2. 2023, č. j. MUJc/2022/30131/DOP/MoE, se ruší, a to devadesátým dnem od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je povinen navrhovateli nahradit náklady řízení ve výši 13. 228 Kč, a to do 10 dní do právní moci rozsudku k rukám jeho zástupkyně.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Navrhovatel se svým návrhem domáhal zrušení opatření obecné povahy, které vydal odpůrce dne 6. 2. 2023 pod č. j. MUJc/2022/30131/DOP/MoE (dále také jen „napadené opatření obecné povahy“ nebo „OOP“) a kterým stanovil: *„trvalá místní úprava dopravního značení v lokalitě Kopidlo, náměstí Hilmarovo, p. č. 644 na MK a veřejně přístupné komunikaci – pro trvalé umístění dopravního značení viz. plánek“*. Během soudního řízení bylo objasněno, že dopravní značení spočívalo v umístění svislého dopravního značení (zákaz zastavení B28, na konci doplněno o doplňkovou tabulku E8c) a vodorovného dopravního značení V12c.

II. Shrnutí obsahu návrhu

2. Navrhovatel tvrdí, že se zabývá podporou bezmotorové dopravy, a proto je přímo dotčen stanovením dopravního značení, které nezohledňuje cyklisty při průjezdu po předmětné části náměstí. Aktivní procesní legitimaci navrhovatel coby spolek zakládá tvrzením o dotčení na právech jeho člena, který má místo bydliště v Kopidlně a který přes dotčená místa jezdí na kole a chodí pěšky.
3. Navrhovatel namítá nepřezkoumatelnost napadeného opatření obecné povahy, proti jehož návrhu uveřejněnému odpůrcem na úřední desce dne 7. 12. 2022 uplatnil dne 27. 12. 2022 připomínky. Odpůrce však jeho připomínky v odůvodnění opatření obecné povahy nevypořádal, čímž porušil § 172 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
4. Dle navrhovatele byly jeho připomínky podány v zákonné lhůtě a odpůrce byl povinen se s nimi v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 174 odst. 1 téhož zákona v odůvodnění opatření obecné povahy vypořádat. K této povinnosti odpůrce poukázal navrhovatel citací z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, a ze dne 15. 9. 2010, č. j. 4 Ao 5/2010-48.
5. Napadená úprava místního provozu je dle navrhovatele nepřezkoumatelná též pro absenci odůvodnění. Z jejího odůvodnění totiž není zřejmé, čeho má úprava dosáhnout, co vede k jejímu vydání, jak byly hodnoceny podklady pro její vydání a neuvádí ani to, o jaké konkrétní dopravní značení se jedná. Napadená úprava je z tohoto důvodu též nesrozumitelná. Na základě uvedeného tak napadená úprava místního provozu nebyla vydána zákonem stanoveným postupem (3. krok algoritmu soudního přezkumu).
6. Napadené opatření obecné povahy porušuje též základní lidská práva navrhovatele a je rozporné se základním principem zákona o silničním provozu. Konkrétně zasahuje do svobody pohybu zaručeného čl. 14 Listiny základních práv a svobod, přičemž v rozporu s odst. 3 tohoto článku neobsahuje zákonný důvod pro takové omezení. Zasahuje rovněž do práva na ochranu zdraví dle čl. 31 Listiny základních práv a svobod, neboť nutí osoby při cestách na kole využít frekventované místní komunikace, na které se stávají nehody. Odpůrce tímto rezignuje na zachování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, která v sobě zahrnuje i ochranu osob na provozu zúčastněných, tedy cyklistů. Na základě uvedeného je napadená úprava místního provozu rozporná s hmotným právem (4. krok algoritmu soudního přezkumu).

7. Dle navrhovatele pak napadené opatření obecné povahy nevyhovuje ani testu proporcionality (5. krok algoritmu soudního přezkumu). Dotčená úprava neprojde testem potřebnosti, neboť bez odůvodnění nezvolila (přestože mohla) jiný legislativní prostředek. Jednosměrným zákazem vjezdu cyklistům dle OOP došlo k většímu zásahu do práv navrhovatele než je nezbytné. Správní orgán s ohledem na proporcionalitu neřešil dopady přijatého OOP na bezpečnost osob jedoucích na jízdním kole. Navrhovatel nynější věc přirovnal k věci vedené Městským soudem v Praze ze dne 23. 7. 2018, č. j. 8 A 66/2018-64.
8. Navrhovatel uzavřel, že odpůrce při vydávání napadeného opatření obecné povahy nedodržel zákonem stanovené podmínky pro procesní postup při jeho vydávání, a jsou tedy dány podmínky pro to, aby ho soud zrušil. Navrhl napadené opatření obecné povahy zrušit devadesátým dnem nabytí právní moci tohoto rozsudku.
9. Ve sdělení ze dne 26. 3. 2024 dále uvedl, že z napadeného OOP ani nepřímě nevyplývá, jaké konkrétní dopravní značky stanovuje. Z odůvodnění nelze dovodit ani žádné informace např. o zastávce autobusu. V přiloženém plánu mělo být dle navrhovatele zřetelně odlišeno nové a původní dopravní značení. OOP je tak zatíženo vadou nesrozumitelnosti.

III. Vyjádření odpůrce k návrhu

10. Ve svém vyjádření ze dne 12. 2. 2024 odpůrce konstatoval, že v předmětné věci vycházel silniční správní úřad z podané žádosti osoby zúčastněné na řízení. Tato žádost se týkala pouze doplnění stávajícího stavu značení, když se do blízkosti autobusové zastávky přidalo toliko svislé a vodorovné označení „zákaz zastavení“. Z tohoto důvodu nebyly připomínky navrhovatele nijak řešeny, když se netýkaly toho, k čemu bylo opatření vydáno. OOP bylo vydáno v souladu s vyjádřením Policie ČR, která vystupovala jako dotčený orgán z hlediska bezpečnosti silničního provozu.
11. Současně má zato, že navrhovatel jako spolek nesplňuje podmínku aktivní věcné legitimace, neboť byl založen za účelem „podpory a rozvoje dopravní infrastruktury pro udržitelnou dopravu a také podporu sportovního využití veřejnosti“. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 1 As 13/2015-295.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné k návrhu

12. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ze dne 13. 2. 2024 uvedla, že žádost k vydání výše uvedeného OOP byla podána v důsledku stížností dopravců, kterým vozidla stojící v blízkosti zastávky bránila v obslužnosti zastávky autobusu po pravé straně náměstí Hilmarově směrem na Jičín. Z tohoto důvodu osoba zúčastněná na řízení požádala o umístění dopravních značek – svislého dopravního značení (zákaz zastavení B28, na konci doplněno dodatkovou tabulkou E8c - pozn. soudu: tj. konec úseku) a vodorovného dopravního značení V12c (zákaz zastavení).

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud ověřil, že navrhovatel podal návrh včas. Napadené opatření obecné povahy soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době jeho vydání a v mezích uplatněných návrhových bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti (§ 101b odst. 2, 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní,

ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). O podaném návrhu rozhodl soud v souladu s § 76 odst. 1 ve spojení s § 101b odst. 4 a § 51 odst. 2 s. ř. s. bez nařízení jednání.

14. Návrh je důvodný.

Podmínky řízení

15. Soud v první řadě zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části ve smyslu § 101a s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2008, č. j. 9 Ao 1/2008–34, všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Těmito podmínkami jsou samotná existence opatření obecné povahy, aktivní procesní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného návrhu.
16. Místní úprava provozu je vydávána formou opatření obecné povahy, správní orgán je při jeho vydání povinen postupovat dle části šesté správního řádu (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, 1794/2009 Sb. NSS). O existenci v nynější věci napadeného opatření obecné povahy není sporu, napadený akt je opatřením obecné povahy, které bylo vydáno a je účinné. Tato podmínka řízení je tedy splněna.
17. Aktivně procesně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy či jeho části je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele coby spolku se v nynějším řízení zakládá tvrzením o dotčení na jeho právech, resp. právech jeho člena, který má místo bydliště v Kopidlně. Tato skutečnost nebyla mezi účastníky sporná. Na základě uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že aktivní legitimace navrhovatele je dána, neboť ke dni zveřejnění napadeného opatření obecné povahy měl navrhovatel prostřednictvím svého člena přímou místní vazbu na regulovanou lokalitu (srov. již shora zmiňované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017-46).
18. Jak bylo uvedeno výše, třetí podmínkou projednatelnosti návrhu na zrušení opatření obecné povahy je formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajícími z § 101a s. ř. s., resp. meritorně projednatelný závěrečný návrh (petit). Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel jednoznačně vymezil, čeho se domáhá, tj. požaduje zrušení nyní projednávané místní úpravy provozu, má soud za splněnou i tuto podmínku řízení o podaném návrhu.
19. Návrh na zrušení opatření obecné povahy lze podat podle § 101b odst. 1 s. ř. s. do jednoho roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. V daném případě opatření obecné povahy nabylo účinnosti dne 22. 2. 2023 a návrh na jeho zrušení byl podán dne 26. 1. 2024, tj. v zákonné lhůtě jednoho roku. Návrh byl tedy podán včas před uplynutím lhůty.

Přezkoumatelnost opatření obecné povahy

20. Krajský soud přistoupil k věcnému posouzení návrhu a v první řadě se zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného opatření obecné povahy. K tomu připomíná, že opatření obecné povahy se zveřejňuje spolu s jeho odůvodněním formou veřejné vyhlášky po dobu 15 dnů na úřední desce správního orgánu, který ho vydal.
21. Ustanovení § 77 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neupravuje, zda jde o řízení zahajované z moci úřední či zda může být zahájeno na něčí žádost a z toho důvodu jde, jak plyne ze správního řádu, o řízení z moci úřední.

22. K vydání místní úpravy provozu na pozemních komunikacích může dát podnět obec jako samosprávná veřejnoprávní korporace, která vlastní předmětnou místní komunikaci, avšak ani ta nemá právní nárok na zahájení daného řízení, může mít pouze vliv na opodstatněnost, respektive sílu podaného podnětu. O tom, zda bude řízení zahájeno, rozhoduje na základě úvahy příslušný správní orgán, pokud, jak stanoví § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu, shledá, že dopravní značky se smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem. Úvaha správního orgánu je vázána taktéž zásadami činnosti veřejné správy při uplatnění principu proporcionality, podle jehož výsledku příslušný správní orgán zvažuje, zda řízení o stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích zahájí či nikoliv. Současně musí dbát na to, aby nedošlo k nadměrnému zásahu do práv a svobod jednotlivců. Umístění dopravních značek nesmí být samoúčelné či šikanózní a správní orgán zároveň musí dodržet, aby smysl byl racionální a opodstatněný legitimními důvody (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100).
23. Existence zvláštního ustanovení § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu tedy neznamená, že se obecná úprava opatření obecné povahy obsažená ve správním řádu neuplatní vůbec. Vedle § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu se dle názoru soudu v souzené věci uplatní také § 173 odst. 1 věta první správního řádu, podle něhož opatření obecné povahy musí obsahovat odůvodnění, přičemž správní orgán toto opatření oznámí veřejnou vyhláškou a zveřejní jej na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se opatření týká. Mezi obsahové náležitosti odůvodnění opatření obecné povahy patří také informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami osob, které mohou být vydáním opatření obecné povahy dotčeny.
24. Z ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu užitého přiměřeně podle § 174 odst. 1 správního řádu je zřejmé, že v odůvodnění opatření obecné povahy nesmí chybět základní obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. Nejvyšší správní soud v souvislosti s odůvodněním opatření obecné povahy dovodil, že „z § 68 odst. 3 užitého přiměřeně dle § 174 odst. 1 správního řádu je však zřejmé, že v tomto odůvodnění nesmí zejména chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí“. I v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, publ. pod č. 1795/2009 Sb. NSS).
25. Nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost nastává v případech, kdy je výrok nejasný, nedostatečně konkrétní či vnitřně rozporný. Musí jít o takové nedostatky, které brání porozumět výroku a v podstatě pochopit zvolené řešení. Výrok je nesrozumitelný taktéž za situace, kdy je z obsahu odůvodnění zjištěna jeho vnitřní rozpornost, neboť neodpovídá jednoznačně výroku. U odůvodnění se může jednat jak o formulační nesrozumitelnost, tak i jeho obsah nemusí dávat smysl, případně pro vnitřní rozpornost nejsou srozumitelné skutečné důvody výroku. Za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je pak nutno považovat rozhodnutí založené na nedostatku důvodů skutkových,

- tj. zejména kdy není možné meritorně přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno.
26. Lze konstatovat, že má-li být součástí výroku opatření obecné povahy náčrt či plánec, má správní orgán při formulaci výroku dvě základní možnosti: buď může tento náčrt či plánec přímo vtělit do vlastního výroku, nebo může ve výroku odkázat na samostatný dokument obsahující tento náčrt či plánec a vyslovit, že předmětný samostatný dokument tvoří nedílnou součást výroku opatření obecné povahy. Odkaz však musí být zcela jednoznačný a srozumitelný tak, aby nevzbuzoval pochybnosti o tom, co ve skutečnosti tvoří výrok opatření obecné povahy (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2009, č. j. 1 As 55/2009-152, nebo ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17).
27. Krajský soud při přezkumu opatření obecné povahy zjistil následující uvedené nedostatky. V první řadě je výrok opatření obecné povahy nekonkrétní a nejednoznačný. Je z něho pouze zřejmé, že „*stanovuje místní trvalou úpravu dopravního značení v lokalitě Kopidlno, náměstí Hilmarovo, p. č. 644 na MK a veřejné přístupné komunikaci – pro trvalé umístění dopravního značení viz. plánec.*“ Přílohou napadeného OOP je pak výkres dopravní situace v předmětné lokalitě. Z tohoto plánu však není možné seznat, že se jím neupravuje dopravní značení celého náměstí, ale že se jím umísťují pouze svislé značky „zákaz zastavení“ dodatková tabulka a vodorovné značení „zákaz zastavení“. Tuto skutečnost přitom nebylo možné dovodit ani z odůvodnění napadeného OOP. Ostatně sám krajský soud až z podání žalovaného a zejména pak osoby zúčastněné na řízení seznal, že se napadeným OOP neupravovala celá dopravní situace v lokalitě, ale stanovilo se jím pouze výše uvedené dopravní značení. Nově umístěné dopravní značení bylo do plánu stávajícího značení vyznačeno tužkou (pozn. soudu: dvě kolečka s textem „B28“ a „E8c“ a vodorovné dopravní značení). Z takového způsobu formulace výroku tak adresát normy nemohl zjistit, jaké dopravní značení se napadeným OOP stanovuje.
28. Podle názoru soudu není možné po adresátech předmětného opatření obecné povahy požadovat, aby při zjišťování toho, jakou místní úpravu provozu odpůrce stanovil, prováděli test své pozornosti a zjišťovali, co se oproti původní úpravě (která nebyla součástí napadeného OOP) změnilo. Je povinností odpůrce uvést ve výroku opatření obecné povahy slovní popis místní úpravy provozu tak, aby bylo zřejmé, ve kterých konkrétních místech dochází ke změnám (např. že stanovuje umístění dvou svislých dopravních značek zákaz zastavení při vjezdu a výjezdu do autobusové zastávky po pravé straně náměstí Hilmarově směrem na Jičín, při výjezdu s doplňkovou tabulkou E8c, a vodorovné značení V12c – zákaz zastavení v místě „XY“ apod.), aby adresát opatření obecné povahy nemusel jednotlivé změny sám složitě vyhledávat porovnáváním úpravy (příp. plánu) „před“ a „po“. Právě chybějící slovní popis místní úpravy provozu a nutnost jednotlivé změny hledat pouze v plánech, v nichž je však zaznamenáno i jiné než právě upravované dopravní značení, způsobuje podle názoru soudu nesrozumitelnost napadeného OOP (obdobně srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 8. 2023, č. j. 142 A 4/2023-43).
29. Krajský soud dodává, že kdyby odpůrce řádně a dostatečně slovně popsal, jaké konkrétní změny napadené opatření obecné povahy přináší, nevznikaly by pochybnosti o tom, že se předmětná místní úprava provozu netýká dopravního značení, které „nezohledňuje cyklisty při průjezdu do předmětné části náměstí a pohyb chodců před místní komunikace podél řady domů (č. p. 90 – 94)“, jak ve svém návrhu uváděl navrhovatel.

Ten *de facto* vznášel námitky proti skutečnostem, které nebyly předmětným OOP vůbec upraveny, avšak ze samotného OOP to nemohl a neměl šanci zjistit.

30. Náležitý slovní popis místní úpravy provozu na pozemních komunikacích má podle názoru soudu zásadní význam také z hlediska uplatňování práv dotčených osob. Soud připomíná, že podle § 172 odst. 1 věty první správního řádu platí, že „*návrh opatření obecné povahy s odůvodněním správní orgán po projednání s dotčenými orgány uvedenými v § 136 doručí veřejnou vyhláškou podle § 25, kterou vyvěsí na své úřední desce a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se má opatření obecné povahy týkat, a vyzve dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námitky*“. Z citovaného ustanovení vyplývá, že připomínky a námitky se podávají k návrhu opatření obecné povahy, tudíž je třeba, aby byl tento návrh dostatečně přesně formulován a byla vymezena konkrétní oblast, již se týká a ke které mohou být vznášeny připomínky či námitky.
31. Soud připomíná, že dotčené osoby obecně nemohou uplatňovat jakékoli připomínky nebo námitky, nýbrž výhradně připomínky či námitky vztahující se k návrhu opatření obecné povahy. To znamená, že pokud by odpůrce řádně popsal, že v daném řízení šlo o stanovení zákazu zastavení v oblasti autobusové zastávky, dal by dotčeným osobám jasně najevo, kam mohou cílit své připomínky a námitky. Takto vymezený předmět řízení by zároveň znamenal, že připomínky vznesené navrhovatelem (stanovení rychlosti 30 km/h na místní komunikaci u pošty, zachování obousměrného provozu cyklistů v celé délce jednosměrného úseku u pošty a stanovení přechodů pro chodce i přes pravděpodobně účelové komunikace paralelní s I/32) by pak mohly být odpůrcem hodnoceny jako irelevantní, neboť by se zcela míjely s obsahem návrhu opatření obecné povahy. I v případě, že odpůrce připomínky předá k samostatnému řešení jinam (jako v nyní projednávané věci), je současně vhodné v odůvodnění samotného OOP vždy alespoň ve stručnosti zmínit, jak na připomínky nahlíží a proč je postupuje jinému orgánu.
32. Navrhovateli lze přisvědčit i v tom, že napadené opatření obecné povahy není prakticky vůbec odůvodněno. Odůvodnění totiž obsahuje jen zcela obecnou proklamaci, že nová místní úprava provozu byla stanovena v důsledku žádosti osoby zúčastněné na řízení a že k žádosti bylo doloženo souhlasné vyjádření Policie ČR jako příslušného dotčeného orgánu. Takovéto odůvodnění je natolik obecné, že jej lze použít pro prakticky jakékoliv stanovení místního dopravního značení.
33. Dle krajského soudu tak měl odpůrce v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy zřejmým způsobem uvést, za jakým legitimním účelem byla místní úprava provozu přijata, a to konkrétně ve vztahu ke každému doplnění dopravního značení či změně stávajícího dopravního značení, pokud by toto bylo současně činěno. Dále měl odpůrce vyložit, proč byla stanovena právě tato místní úprava provozu (např. v kontextu hodnocení jiných relevantních možností), a současně popsat, co plyne z jednotlivých podkladů (dokumentace) pro vydání opatření obecné povahy a jak byly hodnoceny.
34. Pokud chtěl odpůrce dosavadní dopravní značení změnit, bylo jeho povinností náležitě vysvětlit, co jej k tomu vedlo a proč tuto změnu pokládá za racionální a novou místní úpravu provozu považuje za odpovídající některému ze zákonem předepsaných důvodů uvedených v § 78 odst. 2 zákona o silničním provozu.
35. Lze tedy shrnout, že napadené opatření obecné povahy nemohl krajský soud přezkoumat, neboť jeho výrok je nesrozumitelný (nepopisuje konkrétní místní úpravu

provozu a na první pohled ani z plánu dopravního značení není možné zjistit, v čem se nová úprava provozu odlišuje od té původní) a jeho odůvodnění je naprosto nedostatečné. To činí napadené opatření obecné povahy nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost i pro nedostatek důvodů.

VI. Závěr a náklady řízení

36. Krajský soud proto napadené opatření obecné povahy zrušil jako nepřezkoumatelné pro jeho nesrozumitelnost i nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 101b odst. 4 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že by (případně) opakované změny místní úpravy silničního provozu mohly mít negativní vliv na bezpečnost silničního provozu, poskytl soud odpůrci čas k tomu, aby mohl opatření obecné povahy vydat znovu, a to se srozumitelným výrokem a odůvodněním. S ohledem na lhůty stanovené v § 171 odst. 1 a 5 správním řádu a § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu se soudu jeví lhůta 90 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku (kterou ostatně navrhoval i navrhovatel) jako dostatečná.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Odpůrce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení procesně úspěšného navrhovatele jsou představovány odměnou advokátky a zaplaceným soudním poplatkem. Odměna advokátky spočívá v odměně za 2 úkony právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení, sepsání návrhu na zrušení opatření obecné povahy celkem v částce 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč), [(§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d)] vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu ve znění pozdějších předpisů a v náhradě hotových výdajů za 2 úkony právní služby v částce 2 x 300 Kč, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky); celkem tedy náklady řízení představují částku 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokátka je plátkyní daně z přidané hodnoty, zvyšuje se nárok navrhovatele o částku odpovídající DPH, kterou je advokátka povinna z odměny za zastupování odvést dle zákona o dani z přidané hodnoty. Částka DPH činí 1 428 Kč. Celkem tedy náhrada nákladů řízení představuje částku 8 228 Kč, ke které je nutno připočítat částku zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč. Celkem tedy jde o částku 13 228 Kč, kterou je odpůrce povinen uhradit navrhovateli, a to k rukám jeho zástupkyně ve lhůtě, jak bylo vymezeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
38. Krajský soud dodává, že za důvodně vynaložené náklady soudního řízení na straně navrhovatele nepovažuje podání jeho zástupkyně ze dne 26. 3. 2024 (sdělení), neboť obsah tohoto podání neobsahoval žádné další relevantní skutečnosti oproti obsahu návrhu.
39. Osobě zúčastněné na řízení mohou podle § 60 odst. 5 s. ř. s. vzniknout náklady řízení jen v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. Jelikož soud v tomto soudním řízení osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti neuložil a neshledal pro přiznání náhrady nákladů řízení ani jiné důvody hodné zvláštního zřetele, rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 9. dubna 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu